

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

รายการข่าวโทรทัศน์ภาคค่ำของสถานีโทรทัศน์แม่ข่ายในกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบันนี้เป็นรายการที่ได้รับความนิยมจากผู้ชมโทรทัศน์อย่างกว้างขวาง จากการศึกษาโดยการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวในช่วงเวลา 35 วันตามระเบียบวิธีวิจัยที่ผู้วิจัยกำหนด ได้ผลดังนี้

สรุปผลการวิจัย

เนื่องจากผู้วิจัยได้เสนอผลการศึกษาออกเป็น 3 ตอน คือ ลักษณะการเสนอข่าว และเนื้อหาข่าวในประเทศของสถานีโทรทัศน์แม่ข่ายที่อยู่ในกรุงเทพมหานครทั้ง 5 สถานี การเปรียบเทียบตัวแปร และการทดสอบสมมุติฐาน ได้ผลดังนี้

ลักษณะการเสนอข่าวและเนื้อหาข่าวภายในประเทศของสถานีโทรทัศน์แม่ข่ายที่อยู่ในกรุงเทพมหานครทั้ง 5 สถานี

เมื่อวิเคราะห์เนื้อหาของข่าวภายในประเทศที่นำมาศึกษา ผู้วิจัยพบว่า

1. บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าว

ข่าวที่ได้รับการนำเสนอส่วนใหญ่มุ่งเสนอข่าวที่เกี่ยวกับบุคคลหรือวัสดุระดับชาติ ทั้งด้านจำนวนและความยาวข่าว อันดับสอง ข่าวบุคคลหรือวัสดุระดับเมืองหลวง และอันดับสุดท้ายคือ ข่าวเกี่ยวกับบุคคลหรือวัสดุระดับท้องถิ่น

จากจำนวนข่าวทั้งหมด 844 ข่าว มีข่าวอยู่จำนวน 70 ข่าว มีความยาวข่าวรวม 1:27:29 ชั่วโมง เป็นข่าวที่ไม่ได้เน้นหรือระบุว่าบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวนั้นเป็นใคร

2. ประเภทของข่าว

เมื่อพิจารณาจากความยาวของข่าว ข่าวการเมืองมีความยาวในการนำเสนอมากที่สุด อันดับสอง ข่าวพัฒนา อันดับสาม ข่าวในพระราชสำนัก อันดับสี่ ข่าวสังคม อันดับห้า ข่าวเศรษฐกิจ อันดับหก ข่าวกิจกรรมทหาร และอันดับเจ็ด ข่าววัฒนธรรม

ในขณะที่เมื่อพิจารณาจากจำนวนของข่าวจะพบว่า ข่าวพัฒนา มีจำนวนข่าวมากที่สุด เป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง ข่าวการเมือง อันดับสาม ข่าวสังคม อันดับสี่ ข่าวในพระราชสำนัก อันดับห้า ข่าวเศรษฐกิจ อันดับหก ข่าวกิจกรรมทหาร และอันดับสุดท้าย ข่าววัฒนธรรม

อย่างไรก็ตาม ผลที่ได้จากการศึกษานี้อาจคลาดเคลื่อนไปบ้าง เนื่องจากลักษณะการนำเสนอข่าวบางประเภท ของสถานีโทรทัศน์แม่ข่ายบางแห่ง ได้แยกการนำเสนอ ออกจากรายการข่าวภาคค่ำ อาทิ สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 ได้แยกการเสนอข่าวพยากรณ์อากาศก่อนเข้ารายการข่าวภาคค่ำของทางสถานี เป็นต้น

3. สถานที่เกิดข่าว

ตัวแปรด้านสถานที่เกิดข่าว ในด้านความยาวและจำนวนของข่าว พบว่า สถานที่เกิดข่าวในเมืองหลวง ได้รับการนำเสนอมากที่สุดทั้งในด้านความยาวข่าวและจำนวนข่าว อันดับสอง ข่าวที่เกิดในท้องถิ่น และอันดับสาม ข่าวที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ

ในจำนวนนี้ มีข่าวที่ไม่ระบุสถานที่เกิดข่าวอยู่ทั้งหมด 61 ข่าว มีความยาวรวม 1:33:57 ชั่วโมง

4. ระดับความสำคัญของข่าว

จากจำนวนและความยาวของข่าว เมื่อจำแนกตามระดับความสำคัญของข่าวแล้ว พบว่า ข่าวระดับชาติได้รับการนำเสนอมากที่สุด เป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง ข่าวระดับเมืองหลวง และลำดับสาม ข่าวท้องถิ่น

การเปรียบเทียบตัวแปร

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบตัวแปร 2 ตัว เพื่อทราบลักษณะการนำเสนอในด้าน ความยาว จำนวน และความยาวเฉลี่ยของข่าว ในการนำเสนอข่าวในตัวแปรทั้งสอง ครอบคลุมข่าวตัวแปรที่มีค่าเป็นศูนย์หรือไม่มีคุณสมบัติในตัวแปรนั้นมาเปรียบเทียบ ดังนั้น ในการเปรียบเทียบตัวแปรบางคู่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาอาจจะมีจำนวนน้อยกว่า 844 ข่าว ผลจากการเปรียบเทียบตัวแปรแต่ละคู่ สรุปผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบระหว่างสถานที่เกิดข่าวกับบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าว

จากการเปรียบเทียบระหว่างสถานที่เกิดข่าว กับบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าว พบว่า บุคคลหรือวัสดุระดับชาติ และระดับเมืองหลวง มีสถานที่เกิดข่าวอยู่ในเมืองหลวงมากที่สุด รองลงไปที่คือสถานที่เกิดข่าวในท้องถิ่น และสำหรับบุคคลหรือวัสดุระดับชาติมีสถานที่เกิดข่าวในต่างประเทศน้อยที่สุด ขณะที่บุคคลหรือวัสดุระดับเมืองหลวงไม่มีข่าวที่มีสถานที่เกิดข่าวในต่างประเทศเลย ขณะที่บุคคลระดับท้องถิ่นก็มีสถานที่เกิดข่าวในท้องถิ่นมากที่สุดรองลงไปที่คือสถานที่เกิดข่าวในเมืองหลวง และสถานที่เกิดข่าวในต่างประเทศเป็นอันดับสุดท้าย

ในด้านความยาวเฉลี่ยของการเสนอข่าวของบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าว กับสถานที่เกิดข่าว พบว่า บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวระดับชาติมีความยาวข่าวเฉลี่ยสูงสุดสำหรับข่าวที่มีสถานที่เกิดข่าวในต่างประเทศ ขณะที่บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวระดับเมืองหลวงจะมีความยาวข่าวเฉลี่ยสูงสุดเมื่อข่าวเกิดขึ้นในเมืองหลวง และบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวระดับท้องถิ่นจะมีความยาวในการนำเสนอเฉลี่ยสูงสุด เมื่อมีสถานที่เกิดข่าวในท้องถิ่น

2. การเปรียบเทียบระหว่างสถานที่เกิดข่าวกับระดับความสำคัญของข่าว

เมื่อเปรียบเทียบสถานที่เกิดข่าวกับระดับความสำคัญของข่าว ปรากฏว่าข่าวที่มีความสำคัญระดับชาติ จะได้รับการนำเสนอครอบคลุมมีความยาวและจำนวนข่าวสูงสุด เมื่อมีสถานที่เกิดข่าวในเมืองหลวง รองลงไปที่ คือ สถานที่เกิดข่าวในท้องถิ่น และน้อยที่สุด คือ สถานที่เกิดข่าวในต่างประเทศ สำหรับข่าวระดับเมืองหลวง จะมีสถานที่เกิดข่าวเฉพาะในเขตเมืองหลวงเท่านั้น ในการศึกษามิพบว่า มีข่าวระดับเมืองหลวงที่มีสถานที่เกิดข่าวในท้องถิ่น หรือต่างประเทศเลย และข่าวระดับท้องถิ่น มีความยาวและจำนวนข่าวที่ได้รับการนำเสนอสูงที่สุด เมื่อมีสถานที่เกิดข่าวในท้องถิ่น อันดับสอง คือ สถานที่เกิดข่าวในเมืองหลวง และน้อยที่

สุดเมื่อมีสถานที่เกิดข่าวในต่างประเทศ

ในด้านความยาวเฉลี่ยของการนำเสนอข่าว ข่าวระดับชาติจะมีความยาวข่าวเฉลี่ยสูงสุดเมื่อมีสถานที่เกิดข่าวในต่างประเทศ ซึ่งขัดแย้งกับความยาวและจำนวนข่าวรวม ในขณะที่ข่าวระดับเมืองหลวง และข่าวระดับท้องถิ่นจะมีความยาวข่าวเฉลี่ยสูงสุดเมื่อเกิดข่าวในสถานที่นั้นๆ เอง นั่นคือ มีสถานที่เกิดข่าวในเขตเมืองหลวง และ เขตท้องถิ่นตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบระหว่างสถานที่เกิดข่าวกับประเภทของข่าว

ผู้วิจัยได้พบลักษณะการนำเสนอข่าวที่น่าสนใจ คือ ข่าวเกือบทุกประเภทจะมีความยาว และจำนวนข่าวสูงที่สุดเมื่อมีสถานที่เกิดข่าวอยู่ในเมืองหลวง รองลงไป คือ สถานที่เกิดข่าวในท้องถิ่น และต่างประเทศตามลำดับ ยกเว้นข่าวประเภท ข่าวในพระราชสำนัก และข่าวกิจกรรมทหาร

ข่าวในพระราชสำนัก แม้ว่าจะมีจำนวนข่าวมากที่สุดสำหรับข่าวที่เกิดในเมืองหลวง แต่ในด้านความยาวข่าวแล้ว ข่าวที่เกิดในต่างประเทศจะมีความยาวในการนำเสนอสูงที่สุด รองลงไปคือสถานที่เกิดข่าวในเมืองหลวง และท้องถิ่น ในขณะที่ ข่าวกิจกรรมทหารจะมีความยาวและจำนวนข่าวที่ได้รับการนำเสนอมากที่สุดสำหรับข่าวที่เกิดในท้องถิ่น อันดับสองคือ เมืองหลวง และอันดับสาม คือ ต่างประเทศ

ความยาวเฉลี่ยในการนำเสนอข่าว ข่าวการเมือง เป็นข่าวประเภทเดียวที่มีความยาวเฉลี่ยของข่าวสูงสุดเมื่อมีสถานที่เกิดข่าวในเมืองหลวง ในขณะที่ข่าวเศรษฐกิจ, ข่าวสังคม ข่าววัฒนธรรม ข่าวพัฒนา และข่าวกิจกรรมทหาร มีความยาวเฉลี่ยสูงสุดเมื่อมีสถานที่เกิดข่าวในท้องถิ่น และข่าวในพระราชสำนัก ก็เป็นข่าวประเภทเดียวที่มีความยาวเฉลี่ยสูงสุดเมื่อมีสถานที่เกิดข่าวในต่างประเทศ

4. การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวกับประเภทของข่าว

เมื่อเปรียบเทียบความยาว และจำนวนข่าวของบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวในข่าวแต่ละประเภท พบว่าบุคคลหรือวัสดุระดับชาติ มีความยาวและจำนวนข่าวในการนำเสนอสูงที่สุดในข่าวทั้ง 7 ประเภท และข่าวเกี่ยวกับบุคคลหรือวัสดุระดับเมืองหลวงจะมีความยาวและจำนวนข่าวมากกว่าข่าวเกี่ยวกับบุคคลหรือวัสดุระดับท้องถิ่น ในข่าวการเมือง ข่าวสังคม ข่าวพัฒนา ในขณะที่ ข่าวบุคคลหรือวัสดุระดับท้องถิ่นมีความยาว และจำนวนข่าวมากกว่าข่าวเกี่ยวกับบุคคลหรือวัสดุระดับเมืองหลวงในข่าวเศรษฐกิจ และข่าวกิจกรรมทหาร

ด้านความยาวเฉลี่ยของข้าว ข้าวเกี่ยวกับบุคคลระดับชาติมีความยาวเฉลี่ยของข้าวสูงที่สุดในประเภท ข้าววัฒนธรรม ข้าวพัฒนา ข้าวในพระราชสำนัก และข้าวกิจกรรมทหาร ในขณะที่ ข้าวเกี่ยวกับบุคคลระดับเมืองหลวง มีความยาวเฉลี่ยสูงสุดในข้าวประเภท ข้าวการเมือง และข้าวเศรษฐกิจ และข้าวเกี่ยวกับบุคคลหรือวิศุระดับท้องถิ่น มีความยาวเฉลี่ยสูงสุดในข้าวประเภท ข้าวสังคมเท่านั้น

๕. การเปรียบเทียบระหว่างระดับความสำคัญของข้าวกับประเภทของข้าว

ระดับความสำคัญของข้าว พบว่ามีการนำเสนอที่แตกต่างกันในข้าวบางประเภทในด้านความยาว และจำนวนของข้าว นั่นคือ ข้าวระดับชาติมีความยาว และจำนวนข้าวที่นำเสนอสูงที่สุดในข้าวประเภท ข้าวการเมือง ข้าวเศรษฐกิจ ข้าววัฒนธรรม ข้าวพัฒนา ข้าวในพระราชสำนัก และข้าวกิจกรรมทหาร ในขณะที่ข้าวระดับเมืองหลวงมีจำนวนข้าวสูงที่สุดในประเภทของ ข้าวสังคม ส่วนข้าวระดับท้องถิ่นมีความยาวข้าวสูงที่สุดในประเภทข้าวสังคม

ข้าวระดับชาติ มีความยาวเฉลี่ยในการนำเสนอข้าวสูง สุด ในข้าวประเภท ข้าวพระราชสำนัก และข้าวกิจกรรมทหาร สำหรับข้าวระดับเมืองหลวงในประเภท ข้าวการเมือง และข้าวเศรษฐกิจ มีความยาวเฉลี่ยสูงสุด และข้าวระดับท้องถิ่นประเภท ข้าวสังคม ข้าววัฒนธรรม และข้าวพัฒนา มีความยาวเฉลี่ยของข้าวสูงที่สุด

การพิสูจน์สมมติฐาน

การศึกษาเรื่องนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ และศึกษาความสัมพันธ์ของความยาวของขาจากแนกตาม บุคคลหรือวัสดุที่เป็นขา ประเภทของขา สถานที่เกิดขา และระดับความสำคัญของขา รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือวัสดุที่เป็นขา กับลำดับในการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำ ช่วงสิบเก้านาฬิกาสามสิบนาที และช่วงยี่สิบนาฬิกา สถิติที่ใช้ทดสอบในด้านการเปรียบเทียบตัวแปรผู้วิจัยได้ใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (ONE WAY ANOVA) ซึ่งหน่วยของความยาวขาที่นำมาใช้คำนวณมีหน่วยเป็นวินาที และสำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรใช้ โค-สแควร์ เทสต์ ครอบคลุมความยาวขาที่นำมาคำนวณ ผู้วิจัยได้จัดแบ่งออกเป็นสามประเภท คือ 1. น้อยกว่าหนึ่งนาที 2. หนึ่งถึงสองนาที และ 3. มากกว่าสองนาที ส่วนลำดับการนำเสนอข่าวก็จัดแบ่งออกเป็น 8 ช่วง คือ (1) ข่าวที่ 1 ถึง 3 (2) ข่าวที่ 4 ถึง 6 (3) ข่าวที่ 7 ถึง 9 (4) ข่าวที่ 10 ถึง 12 (5) ข่าวที่ 13 ถึง 15 (6) ข่าวที่ 16 ถึง 18 (7) ข่าวที่ 19 ถึง 21 (8) ข่าวที่ 22 ถึง 24 ซึ่งผู้วิจัยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ใช้ในการทดสอบที่ระดับ 0.01

การประมวลผลผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSPC+ ในการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งได้ผลการทดสอบทางสถิติสำหรับสมมติฐานแต่ละข้อดังนี้

สมมติฐานที่ 1 มีความแตกต่างด้านความยาวของขาจากแนกตามระดับความสำคัญของขา

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวได้ค่า F Ratio เท่ากับ 9.2178 และค่า F Prob. .0001 แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านความยาวขาเกี่ยวกับขาระดับชาติ ระดับเมืองหลวง และระดับท้องถิ่น ที่ระดับ .01 ผลการทดสอบจึงสนับสนุนต่อสมมติฐานในข้อนี้ที่ว่า "มีความแตกต่างด้านความยาวของขาจากแนกตามระดับความสำคัญของขา"

สมมุติฐานที่ 2 มีความแตกต่างด้านความยาวของข่าวจำแนกตามประเภทของข่าว จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวได้ค่า F Ratio เท่ากับ 13.9775 และค่า F Prob. 0.0 แสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านความยาวของข่าวแต่ละประเภท คือ ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม ข่าววัฒนธรรม ข่าวพัฒนา ข่าวในพระราชสำนัก และข่าวกิจกรรมทหาร ที่ระดับ .01 ผลการทดสอบจึงสนับสนุนต่อสมมุติฐานที่ 2 ที่ว่า "มีความแตกต่างด้านความยาวของข่าว จำแนกตามประเภทของข่าว"

สมมุติฐานที่ 3 มีความแตกต่างด้านความยาวของข่าวจำแนกตามสถานที่เกิดข่าว ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวได้ค่า F Ratio เท่ากับ 14.4119 และค่า F Prob. .0000 แสดงว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านความยาวของข่าวที่มีสถานที่เกิดข่าวในเมืองหลวง ห้างถิ่น และต่างประเทศ ที่ระดับ .01 นั่นคือ ผลการทดสอบสนับสนุนต่อสมมุติฐานที่ 3 ที่ว่า "มีความแตกต่างด้านความยาวของข่าวจำแนกตามสถานที่เกิดข่าว"

สมมุติฐานที่ 4 มีความแตกต่างด้านความยาวของข่าวจำแนกตามบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าว ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวได้ค่า F Ratio เท่ากับ 11.8920 และค่า F Prob. .0000 แสดงว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของความยาวข่าวที่เกี่ยวกับบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวระดับชาติ ระดับเมืองหลวง และระดับห้างถิ่น ที่ระดับ .01 ดังนั้น ผลการทดสอบสนับสนุนต่อสมมุติฐานที่ 4 ที่ว่า "มีความแตกต่างด้านความยาวของข่าว จำแนกตามบุคคลหรือวัสดุที่ข่าว"

สมมุติฐานที่ 5 ระดับความสำคัญของข่าวมีความสัมพันธ์กับความยาวของข่าว

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ๒c-สแควร์ เทสต์ พบว่าความสำคัญของข่าวในระดับเมืองหลวง ระดับท้องถิ่น และระดับชาติ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความยาวของข่าว ที่ระดับ .01 จึงสนับสนุนต่อสมมุติฐานข้อนี้ที่ว่า "ระดับความสำคัญของข่าวมีความสัมพันธ์กับความยาวของข่าว"

สมมุติฐานที่ 6 ประเภทของข่าวมีความสัมพันธ์กับความยาวของข่าว

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ๒c-สแควร์ เทสต์ พบว่าประเภทของข่าว คือ ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม ข่าววัฒนธรรม ข่าวพัฒนา ข่าวในพระราชสำนัก และข่าวกิจกรรมทหาร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความยาวของข่าวที่ระดับ .01 ผลการทดสอบจึงสนับสนุนต่อสมมุติฐานข้อนี้ที่ว่า "ประเภทของข่าวมีความสัมพันธ์กับความยาวของข่าว"

สมมุติฐานที่ 7 สถานที่เกิดข่าวมีความสัมพันธ์กับความยาวของข่าว

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ๒c-สแควร์ เทสต์ พบว่าสถานที่เกิดข่าวในเมืองหลวง ท้องถิ่น และต่างประเทศ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความยาวของข่าว ที่ระดับ .01 ผลที่ได้สนับสนุนต่อสมมุติฐานข้อนี้ที่ว่า "สถานที่เกิดข่าวมีความสัมพันธ์กับความยาวของข่าว"

สมมุติฐานที่ 8 บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวมีความสัมพันธ์กับความยาวของข่าว

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ๒c-สแควร์ เทสต์ พบว่าบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวในระดับเมืองหลวง ระดับท้องถิ่น และระดับชาติ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความยาวของข่าว ที่ระดับ .01 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมุติฐานข้อนี้ที่ว่า "บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวมีความสัมพันธ์กับความยาวของข่าว"

สมมุติฐานที่ 9 ระดับความสำคัญของข่าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในช่วงสัปดาห์นาฬิกาสามสิบนาที

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ไค-สแควร์ เทสต์ พบว่าระดับความสำคัญของข่าว ระดับเมืองหลวง ระดับท้องถิ่น และระดับชาติ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวช่วงสัปดาห์นาฬิกาสามสิบนาที ที่ระดับ .01 จึงสนับสนุนข้อสมมุติฐานข้อนี้ที่ว่า "ระดับความสำคัญของข่าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในช่วงสัปดาห์นาฬิกาสามสิบนาที"

สมมุติฐานที่ 10 ระดับความสำคัญของข่าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในช่วงยี่สิบนาที

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ไค-สแควร์ เทสต์ พบว่าระดับความสำคัญของข่าว ระดับเมืองหลวง ระดับท้องถิ่น และระดับชาติ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวช่วงยี่สิบนาที ที่ระดับ .01 ผลที่ได้จึงสนับสนุนข้อสมมุติฐานข้อนี้ที่ว่า "ระดับความสำคัญของข่าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในช่วงยี่สิบนาที"

สมมุติฐานที่ 11 ประเภทของข่าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในช่วงสัปดาห์นาฬิกาสามสิบนาที

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ไค-สแควร์ เทสต์ พบว่าประเภทของข่าว คือ ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม ข่าววัฒนธรรม ข่าวพัฒนา ข่าวในพระราชสำนัก และข่าวกิจกรรมทหาร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวช่วงสัปดาห์นาฬิกาสามสิบนาที ที่ระดับ .01 ผลที่ได้สนับสนุนข้อสมมุติฐานข้อนี้ที่ว่า "ประเภทของข่าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในช่วงสัปดาห์นาฬิกาสามสิบนาที"

สมมุติฐานที่ 12 ประเภทของข่าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในช่วงเย็นนาฬิกา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ๒c-สแควร์ เทสต์ พบว่าประเภทของข่าว คือ ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม ข่าววัฒนธรรม ข่าวพัฒนา ข่าวในพระราชสำนัก และข่าวกิจกรรมทหาร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวช่วงเย็นนาฬิกา ที่ระดับ .01 ดังนั้น จึงสนับสนุนต่อสมมุติฐานข้อนี้ที่ว่า "ประเภทของข่าวมีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในช่วงเย็นนาฬิกา"

สมมุติฐานที่ 13 สถานที่เกิดข่าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในช่วงสัปดาห์นาฬิกาสามสัปดาห์

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ๒c-สแควร์ เทสต์ พบว่าสถานที่เกิดข่าวในเมืองหลวง ห้างถิ่น และต่างประเทศ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวช่วงสัปดาห์นาฬิกาสามสัปดาห์ ที่ระดับ .01 ผลที่ได้ จึงสนับสนุนต่อสมมุติฐานข้อนี้ที่ว่า "สถานที่เกิดข่าวมีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในช่วงสัปดาห์นาฬิกาสามสัปดาห์"

สมมุติฐานที่ 14 สถานที่เกิดข่าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในช่วงเย็นนาฬิกา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ๒c-สแควร์ เทสต์ พบว่าสถานที่เกิดข่าวในเมืองหลวง ห้างถิ่น และต่างประเทศ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวช่วงเย็นนาฬิกา ที่ระดับ .01 ดังนั้น จึงสนับสนุนต่อสมมุติฐานข้อนี้ที่ว่า "สถานที่เกิดข่าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในช่วงเย็นนาฬิกา"

สมมุติฐานที่ 15 บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข้าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอนิเวศวิทยาการข้าวภาคค่าในช่วงสืบเก็บนาฬิกาสามสิบนาที

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ๒c-สแควร์ เทสต์ พบว่าบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข้าวในระดับเมืองหลวง ระดับท้องถิ่น และระดับชาติ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับลำดับการนำเสนอนิเวศวิทยาการข้าวช่วงสืบเก็บนาฬิกาสามสิบนาที ที่ระดับ .01 ผลที่ได้ จึงสนับสนุนต่อสมมุติฐานข้อนี้ที่ว่า "บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข้าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอนิเวศวิทยาการข้าวภาคค่าในช่วงสืบเก็บนาฬิกาสามสิบนาที"

สมมุติฐานที่ 16 บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข้าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอนิเวศวิทยาการข้าวภาคค่าในช่วงสืบเก็บนาฬิกา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ๒c-สแควร์ เทสต์ พบว่าบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข้าวในระดับเมืองหลวง ระดับท้องถิ่น และระดับชาติ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับลำดับการนำเสนอนิเวศวิทยาการข้าวช่วงสืบเก็บนาฬิกา ที่ระดับ .01 ผลที่ได้จึงสนับสนุนต่อสมมุติฐานข้อนี้ที่ว่า "บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข้าว มีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอนิเวศวิทยาการข้าวภาคค่าในช่วงสืบเก็บนาฬิกา"

จากการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อพิสูจน์สมมุติฐานทั้ง 16 ข้อที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมุติฐานได้โดยสังเขป คือ การเปรียบเทียบความแตกต่างด้านความยาวข้าว จากแนวตามตัวแปรอิสระทั้งสี่ตัว ได้แก่ ระดับความสำคัญ ประเภท สถานที่เกิดข้าว และบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข้าว ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่ามีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ของตัวแปรทุกคู่ที่นำมาเปรียบเทียบ แต่เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความยาวข้าว กับตัวแปรอิสระทั้งสี่ตัว ด้วย ไค-สแควร์ เทสต์ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เพียงสามคู่ หรือมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความยาวข้าวกับ ระดับความสำคัญ ประเภท และสถานที่เกิดข้าว ส่วนบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข้าว ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ หรือไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข้าวกับความยาวข้าว

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลำดับการนาเสนาอ กับตัวแปรอิสระทั้งสี่ตัวจากแนวตามข้าวภาคค่าในช่วงลิบเก้านาฬิกาสามลิบนาที่ และช่วงยี่ลิบนาฬิกา พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการหาความสำคัญของตัวแปรทุกคู่ที่ระดับ .01 หมายความว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างลำดับการนาเสนาอ กับระดับความสำคัญ ประเภท สถานที่เกิดข้าวและบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข้าว จากแนวตามข้าวในช่วงลิบเก้านาฬิกาสามลิบนาที่ และช่วงยี่ลิบนาฬิกา

ผลที่ได้จากการพิสูจน์สมมุติฐานดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า

1. ความยาวของข้าวแตกต่างไปตามระดับความสำคัญของข้าว นั่นคือ แม้ข้าวข้าวระดับชาติจะมีความยาวรวมของการนาเสนาอมากที่สุด อันดับสอง คือ ข้าวระดับเมืองหลวง และอันดับสาม ข้าวระดับท้องถิ่น อย่างไรก็ตามเมื่อพิสูจน์ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวจากความยาวเฉลี่ยของข้าวพบว่าข้าวแต่ละระดับ มีความยาวในการนาเสนาอที่แตกต่างกัน และเมื่อนำไปวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ เทสต์ ก็พบว่าความยาวของข้าว มีความสัมพันธ์กับระดับความสำคัญของข้าวด้วยเช่นกัน คือ ข้าวระดับเมืองหลวง เป็นข้าวที่มีความยาวเฉลี่ยของข้าวสูงที่สุด รองลงไป คือ ข้าวระดับชาติ และข้าวระดับท้องถิ่นมีความยาวเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งจะเห็นได้ว่าสถานีโทรทัศน์แม่ข่ายให้ความสำคัญต่อการนาเสนาอข้าวระดับเมืองหลวง และข้าวระดับชาติมากกว่าข้าวระดับท้องถิ่น นั่นคือ มีความเชื่อถือได้ถึงร้อยละ 99

2. ประเภทของชาวมียผลต่อความยาวช่าว หมายความว่า ความยาวของช่าวจะแตกต่างกันไปตามประเภทของช่าว และเช่นเดียวกันความยาวของช่าวก็มีความสัมพันธ์กับประเภทของช่าวอีกด้วย คือ ช่าวการเมือง เป็นช่าวที่มีความยาวของช่าวมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง ช่าวในพระราชสำนัก อันดับสาม ช่าวเศรษฐกิจ อันดับสี่ ช่าวกิจกรรมทหาร อันดับห้า ช่าวสังคม อันดับหก ช่าวพัฒนา และอันดับเจ็ด ช่าววัฒนธรรม ผลที่ได้ทำให้ทราบ ว่าสถานีโทรทัศน์แม่ช่าวให้ความสำคัญต่อการนำเสนอช่าวการเมืองมากที่สุด อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนของรัฐบาล จึงต้องหาหน้าที่เป็นปากเสียงให้กับรัฐบาล ดังนั้น ช่าวการเมืองจึงมีความยาวช่าวมากที่สุด ในขณะที่ช่าวพัฒนา และช่าววัฒนธรรม ซึ่งมีความสำคัญต่อการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาตนเองของประชาชนในชาติ กลับได้รับความสำคัญในการนำเสนอในรายการช่าวภาคค่าน้อยที่สุด

3. สถานที่เกิดช่าวก็เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับความยาวของช่าว ซึ่งพบว่าช่าวที่เกิดขึ้นในแต่ละสถานที่จะมีความยาวที่แตกต่างกันออกไป นั่นคือ ช่าวที่มีความยาวมากที่สุด เป็นช่าวที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ รองลงมา คือ ช่าวที่เกิดขึ้นในเมืองหลวง ภายที่ ช่าวที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นมีความยาวช่าวน้อยที่สุด สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องมาจาก ช่าวที่เกิดขึ้นในต่างประเทศนั้น นอกจากสถานีโทรทัศน์จะรายการเหตุการณ์ที่เป็นช่าวแล้ว ยังได้รายงานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ประวัติความเป็นมาของประเทศ หรือสถานที่นั้นอีกด้วย จึงทำให้ช่าวมีความยาวมากกว่าปกติ จะเห็นได้ชัดจากพระราชกรณียกิจหรือกรณียกิจของพระบรมวงศานุวงศ์ชั้นสูงในต่างประเทศ เป็นต้น

4. ผลการพิสูจน์สมมุติฐานพบว่า ความยาวของช่าวจะแตกต่างกันไปตามระดับความสำคัญของบุคคลหรือวัสดุที่เป็นช่าว คือ บุคคลหรือวัสดุระดับชาติ บุคคลหรือวัสดุระดับเมืองหลวง และบุคคลหรือวัสดุระดับท้องถิ่น อย่างไรก็ตามแม้จะพบว่ามีความแตกต่างในด้านความยาวของช่าวจากแนกตามระดับความสำคัญของบุคคลหรือวัสดุที่เป็นช่าว แต่เมื่อนำตัวแปรทั้งสองไปพิสูจน์หาความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ เทสต์ กลับไม่พบว่าสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นการปฏิเสธแนวความคิดที่ว่าระดับความสำคัญของบุคคล คือ บุคคลหรือวัสดุระดับชาติ บุคคลหรือวัสดุระดับเมืองหลวง บุคคลหรือวัสดุระดับท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับความยาวช่าว หรือกล่าวโดยย่อได้ว่า ระดับความสำคัญของบุคคลหรือวัสดุที่เป็นช่าวไม่มีความสัมพันธ์กับความยาวช่าว

5. ระดับความสำคัญของข่าวกับลำดับการนำเสนอ ในรายการข่าวช่วงสลิปเก้า นานาฬิกาสามสิบนาที และช่วงยี่สิบนาฬิกา จากการพิสูจน์สมมุติฐานพบว่าระดับความสำคัญของข่าวมีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำทั้งสองช่วงเหมือนกัน คือ ข่าวระดับชาติ จะได้รับการนำเสนอในลำดับแรกๆ ตามมาด้วยข่าวระดับเมืองหลวง และข่าวระดับท้องถิ่น ได้รับการนำเสนอในอันดับท้ายๆ ผลที่ได้เป็นการสนับสนุนแนวความคิดที่ว่า สถานีโทรทัศน์แม่ข่ายให้ความสำคัญกับข่าวระดับชาติมากที่สุด ตามมาด้วยข่าวระดับเมืองหลวง และข่าวระดับท้องถิ่น ปรากฏการณ์ดังกล่าว อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่สถานีโทรทัศน์แม่ข่ายพยายามที่จะปฏิบัติหน้าที่เป็นสถานีโทรทัศน์แห่งชาติ ดังนั้น จึงให้ความสำคัญต่อการนำเสนอข่าวระดับชาติ โดยการนำมาเสนอในรายการข่าวภาคค่ำในลำดับต้นๆ ทางตรงกันข้ามข่าวระดับท้องถิ่นกลับได้รับความสำคัญน้อยที่สุดจึงนำไปเสนอในข่าวลำดับถัดไป

6. ประเภทของข่าวกับลำดับการนำเสนอ ในรายการข่าวช่วงสลิปเก้า นานาฬิกาสามสิบนาที และช่วงยี่สิบนาฬิกา ผลที่ได้จากการพิสูจน์สมมุติฐานทำให้ทราบว่า ประเภทของข่าวมีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวทั้งสองช่วง โดยอาจจะมีการแตกต่างกันไปบ้างในลำดับ และประเภทของข่าวในรายการข่าวแต่ละช่วง นั่นคือ ในรายการข่าวช่วงสลิปเก้า นานาฬิกาสามสิบนาที ข่าวการเมืองจะได้รับการนำเสนอเป็นอันดับแรก ตามมาด้วย ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม ข่าวพัฒนา ข่าวในพระราชสำนัก ข่าวกิจกรรมทหาร และข่าววัฒนธรรม ขณะที่ ในรายการข่าวช่วงยี่สิบนาฬิกา ข่าวราชสำนัก จะได้รับการนำเสนอเป็นลำดับแรกมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามระเบียบปฏิบัติ หรือประเพณีของการนำเสนอข่าวในช่วงยี่สิบนาฬิกา ตามมาด้วย ข่าวการเมือง ข่าวสังคม ข่าวพัฒนา ข่าวเศรษฐกิจ ข่าววัฒนธรรม และข่าวกิจกรรมทหาร

เห็นได้ว่าสถานีโทรทัศน์แม่ข่าย ให้ความสำคัญต่อการนำเสนอข่าวในพระราชสำนัก ข่าวการเมือง ข่าวสังคม ข่าวเศรษฐกิจ มากที่สุด โดยข่าวทั้งสี่ประเภทจะได้รับการนำเสนอในข่าวลำดับต้นๆ ตามลำดับ

7. สถานที่เกิดข่าวกับลำดับการนำเสนอ ในรายการข่าวช่วงสลิปเก้า นานาฬิกาสามสิบนาที และช่วงยี่สิบนาฬิกา พบว่า สถานที่เกิดข่าวมีความสัมพันธ์กับลำดับการนำเสนอในรายการข่าวภาคค่ำทั้งสองช่วงอย่างใกล้เคียงกัน นั่นคือ ข่าวที่เกิดขึ้นในเมืองหลวงจะได้

รับภาระนาเสนาในลำดับแรกๆ มากที่สุด รองลงไป คือ ชาวที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น และต่าง
ประเทศ ตามลำดับ ผลที่ได้นี้เป็นการยืนยันแนวความคิดที่ว่าสถานีโทรทัศน์แม่ข่ายให้ความสำคัญ
สำคัญกับการนาเสนองานที่เกิดขึ้นในเมืองหลวงมากที่สุด อันเป็นผลสืบเนื่องมาจาก ความ
ใกล้ชิดของสถานที่ แหล่งข่าว รวมถึงค่าใช้จ่ายของการผลิตข่าวท้องถิ่นที่ต่ำกว่าการไปหา
ข่าวในท้องถิ่น หรือต่างประเทศ ขณะเดียวกันก็สนับสนุนแนวความคิดของผู้วิจัยในด้าน
ลักษณะการไหลของข่าวสารในรายการข่าวโทรทัศน์ภาคค่ำของไทย ที่เป็นไปในลักษณะจาก
เมืองหลวงไปสู่ท้องถิ่น ซึ่งส่งผลต่อความเหลื่อมล้ำในด้านข่าวสารระหว่าง เมืองกับชนบทอัน
เป็นลักษณะที่ขัดแย้งกับแนวความคิดในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาแบบพึ่งพาตนเอง ของ
ประชาชนในแต่ละภูมิภาค

8. บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวกับลำดับการนาเสนอนาในรายการข่าวช่วงสิบเก้านาฬิกา
สามสิบนาที และช่วงยี่สิบนาฬิกา จากการวิเคราะห์พบว่า บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวมีความ
สัมพันธ์กับลำดับการนาเสนอนาในรายการข่าวทั้งสองช่วงเหมือนกัน คือ บุคคลหรือวัสดุระดับ
ชาติ จะได้รับการนาเสนอนาเป็นลำดับแรกๆ ตามมาด้วยบุคคลหรือวัสดุระดับเมืองหลวง และ
บุคคลหรือวัสดุระดับท้องถิ่น ตามลำดับ ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สถานีโทรทัศน์แม่ข่าย
ให้ความสำคัญต่อการนาเสนองานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือวัสดุระดับชาติมากที่สุด รองลงมา คือ
บุคคลหรือวัสดุระดับเมืองหลวง ภายที่บุคคลหรือวัสดุระดับท้องถิ่นได้รับความสำคัญน้อยที่สุด

อภิปรายผล

1. เนื้อหาของข่าวในรายการข่าวโทรทัศน์ภาคค่ำ

ผลจากการศึกษา ในตัวแปรทั้งสี่ตัว คือ 1.บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าว 2.สถานที่เกิดข่าว 3.ประเภทของข่าว และ 4.ระดับความสำคัญของข่าว พบว่า สำหรับบุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวนั้น บุคคลหรือวัสดุที่เป็นข่าวระดับชาติได้รับการนำเสนอมากที่สุด ในด้านสถานที่เกิดข่าวส่วนใหญ่เป็นข่าวที่เกิดขึ้นในเมืองหลวง โดยข่าวการเมืองได้รับการนำเสนอมากที่สุด และข่าวระดับชาติก็เป็นข่าวที่ได้รับการนำเสนอมากที่สุดอีกด้วย

การที่จะอธิบายปรากฏการณ์ข้างต้นที่ผู้วิจัยพบจากการศึกษานี้ สามารถอธิบายโดยใช้แนวคิด และทฤษฎีการสื่อสารมวลชน นั่นคือ สำหรับประเทศไทย สถานีโทรทัศน์ทุกช่อง ถือว่าเป็นสื่อของรัฐบาล สถานีโทรทัศน์แม่ข่ายที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ต่างทำหน้าที่เป็นแม่ข่ายถ่ายทอดรายการข่าว และรายการต่าง ๆ ที่ผลิตภายในสถานี ส่งไปออกอากาศทางสถานีถ่ายทอดที่กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ให้นำมีอากาศได้รับชมรายการข่าวได้พร้อมกัน ซึ่งถือว่าสถานีโทรทัศน์แม่ข่ายเหล่านี้เป็นสถานีโทรทัศน์แห่งชาติ ดังนั้น จึงมีหน้าที่ตอบสนองต่อนโยบาย อุดมการณ์ทางการเมือง และสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาล หรือกล่าวได้ว่าทำหน้าที่เป็นเครื่องมือของรัฐบาล ตามแนวคิดในทฤษฎีครอบงำของสื่อมวลชน (Gramsci) ข่าวกายในประเทศ จึงมุ่งเสนอข่าวเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูง หรือผู้ที่มีความสำคัญระดับชาติ อย่างไรก็ตาม ผลจากการศึกษานี้ไม่สามารถแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าบุคคลที่เป็นข่าวนั้นเป็นใคร มียศ ตำแหน่ง หรือสถานะทาง เศรษฐกิจและสังคมอย่างไร ผลที่ได้ตอบได้แต่เพียงว่าเป็นบุคคลหรือวัสดุที่มีความสำคัญระดับใด และการศึกษานี้ก็ไม่สามารถตอบคำถามในประเด็นของการเลือกสรรข่าวของสถานีโทรทัศน์เพื่อนำมาออกอากาศได้อย่างชัดเจน ให้นำได้แต่เพียงคำตอบว่าสถานีโทรทัศน์แม่ข่ายมุ่ง เสนอข่าวในด้านใดมากกว่ากันตามที่กล่าวไปแล้วข้างต้น

ระดับความสำคัญของบุคคล เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดประเภทระดับความสำคัญของข่าว นั่นคือ เมื่อข่าวเกี่ยวกับบุคคลระดับชาติได้รับการนำเสนอเป็นจำนวนมาก ก็จะทำให้ข่าวระดับชาติได้รับการนำเสนอเป็นจำนวนมากตามไปด้วย

ขณะเดียวกัน ที่ตั้งของหน่วยราชการที่สำคัญ ที่ทำการของรัฐบาล หรือที่ทำงานของ เจ้าที่ผู้บริหารระดับสูง หรือบุคคลระดับชาติ ส่วนใหญ่ก็จะมีสถานที่ทำงาน และที่พักอยู่ใน เขตเมืองหลวง จึงทำให้ชาวส่วนใหญ่มีสถานที่เกิดช้าวอยู่ในเขตเมืองหลวง นอกจากนั้น ชาวเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ หรือภาระกิจของเจ้าหน้าที่บริหารของรัฐระดับสูง ส่วนใหญ่จะ เกี่ยวข้องกับการเมือง ก็เป็นเหตุให้ชาวการเมืองได้รับการนำเสนอมากที่สุด ซึ่งผลการ ศึกษาชี้ ชัดแย้งกับผลการศึกษาของอรนุช เลิศจรธรรักษ์ ที่ว่าสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ช่อง 5 และช่อง 9 ให้ความสำคัญกับชาวการเมืองน้อยที่สุด ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการให้นิยามของ คำว่า "ชาวการเมือง" ที่แตกต่างกันก็เป็นได้

เมืองหลวงเป็นสถานที่เกิดช้าว ที่ได้รับการนำเสนอมากที่สุดเพราะว่า นอกจากจะมี สาเหตุมาจากที่เป็นที่ตั้งของที่ทำการรัฐบาล ซึ่งเป็นแหล่งช้าวระดับชาติ ครอบคลุมอย่าง ยิ่งชาวการเมืองแล้ว สถานีโทรทัศน์แม่ข่ายต่างให้ความสนใจผลิตช้าวที่มีสถานที่เกิดช้าวใน เมืองหลวง เพราะใกล้กับสถานที่ตั้งของสถานีทำให้ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการ ผลิตช้าวแต่ละชิ้นไม่ทำให้สูงเกินไปนัก เพื่อให้การดำเนินการของทางสถานีมีกำไร ขณะเดียวกันประชาชนในเขตเมืองหลวงส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้สูง เป็นกลุ่มเป้าหมายของการโฆษณา การเสนอช้าวเกี่ยวกับเมืองหลวง ก็จะทำให้ได้รับความสนใจจากคนในเมืองหลวง และ ช่วยให้สถานีขายเวลาโฆษณาในรายการช้าวของคนได้อย่างเต็มที่อีกด้วย นอกจากนี้ สถานี โทรทัศน์บางแห่ง อาทิ สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 ก็คำนึงถึงผลประโยชน์ด้านกำไรจากการ ดำเนินการมากจนเกินไป ไม่เพียงแต่การขายเวลาโฆษณาในรายการช้าวเท่านั้น ยังได้ สอดแทรกช้าวโฆษณาธุรกิจลงไปในการช้าวภาคค่ำอีกด้วย

ผลที่ได้จากการศึกษาในเรื่องนี้ สอดคล้องกับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมือง ที่กล่าวว่า สื่อมวลชนต้องปฏิบัติหน้าที่สนองคอบต่อผู้ที่เป็นเจ้าของสื่อมวลชน และแรงผลักดันด้าน เศรษฐกิจ เพื่อสามารถดำเนินงานได้ภายใต้กรอบด้านการเมือง หรือผู้เป็นเจ้าของสื่อ ขณะเดียวกันก็ได้ผลกำไรจากการดำเนินการสูงสุดภายใต้กรอบเหล่านั้น สถานีโทรทัศน์ ส่วนใหญ่จึงให้ความสนใจกับกลุ่มผู้ชมที่มีกำลังซื้อสูง นั่นคือ คนที่อยู่ในเขตเมืองหลวง เพื่อ ชักจูงผู้โฆษณาให้มาซื้อ เวลาโฆษณาในรายการของทางสถานี ในที่นี้ คือรายการช้าวภาคค่ำ หรือมกกันนั้น ก็หาวิถีทางที่จะผลิตรายการช้าวให้มีต้นทุนต่ำ คือ การผลิตช้าวที่เกิดขึ้นใน เขตเมืองหลวงซึ่ง เป็นที่ตั้งของสถานีแม่ข่ายเหล่านั้นนั่นเอง

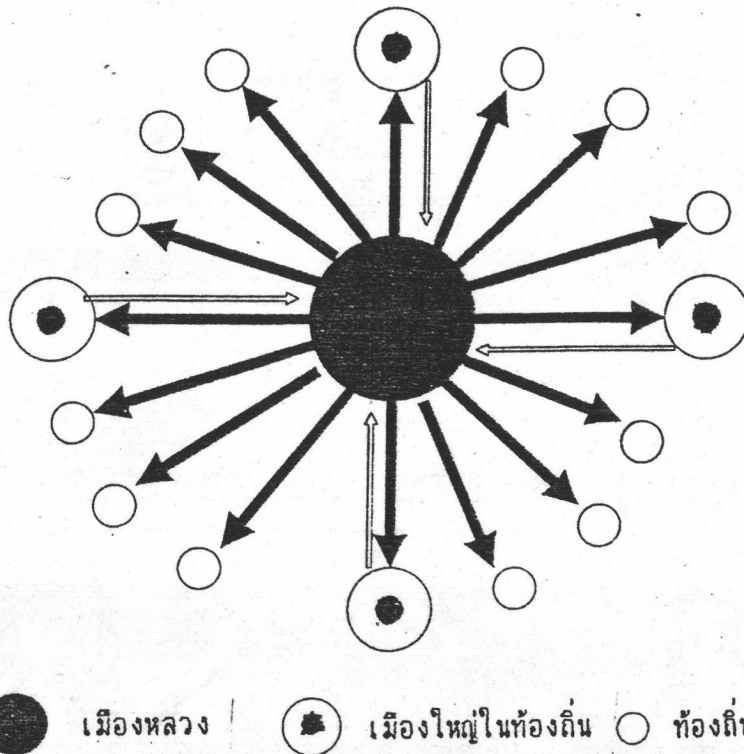
2. การไหลของข่าว

ชาวรัตน์ เข็คซ์ (48-49) กล่าวว่ารูปแบบการไหลของข่าวสารของสังคมไทยในปัจจุบันเป็นไปในหลายทิศทาง จากข้างบนสู่ข้างล่าง คือ จากสถาบันพระมหากษัตริย์ และรัฐบาลสู่ประชาชน และไหลกลับจากข้างล่างสู่ข้างบน อีกทั้งยังมีการไหลของสารในแนวระนาบ คือ มีการไหลของข่าวสารในสังคมแต่ละระดับด้วย โดยมีสื่อมวลชนเป็นสื่อถ่ายทอดหรือเชื่อมระหว่างแต่ละหน่วยของสังคม แต่จากการศึกษา ผลที่ได้ไม่สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าวอย่างสมบูรณ์ นั่นคือ เมื่อนำความยาวของข่าวแต่ละระดับมาเปรียบเทียบกัน จะเห็นได้ว่า ข่าวระดับชาติได้รับการนำเสนอมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง ข่าวระดับเมืองหลวง และอันดับสาม ข่าวระดับท้องถิ่น มีความยาวรวม 17:54:08 ชั่วโมง 7:11:06 ชั่วโมง และ 3:22:20 ชั่วโมงตามลำดับ ผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าสถานีโทรทัศน์แม่ข่ายในกรุงเทพมหานคร มุ่งเสนอข่าวระดับชาติสูงที่สุด เพื่อให้สอดคล้องกับการที่เป็นสถานีแม่ข่าย ที่ทำหน้าที่เป็นสถานีโทรทัศน์แห่งชาติ จึงต้องเสนอข่าวระดับชาติมากที่สุด ขณะเดียวกันก็เป็นการกระจายข่าวสารจากส่วนกลางหรือจาก เมืองหลวงสู่จังหวัดต่างๆ ในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อให้ได้รับชมข่าวที่สำคัญอย่างทั่วถึงและพร้อมเพียงกัน

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาความยาวของการเสนอข่าวระดับเมืองหลวง เปรียบเทียบกับความยาวของข่าวระดับท้องถิ่น พบว่าข่าวระดับเมืองหลวงได้รับการนำเสนอมากกว่าข่าวระดับท้องถิ่นมากกว่าสองเท่า ผลที่ตามมาคือ ประชาชนในส่วนภูมิภาค จะรับทราบและตระหนักถึงข่าวหรือปัญหาของคนในเขตเมืองหลวง มากกว่าการที่คนเมืองหลวงจะได้รับความรู้หรือข่าวสารของคนที่อยู่ในท้องถิ่นต่างๆ ผลสืบเนื่องที่ตามมาจากการที่ข่าวระดับท้องถิ่นได้รับการนำเสนอค่อนข้างน้อย ขณะที่พื้นที่อยู่อย่างกว้างขวาง หรือครอบคลุมพื้นที่เกือบเจ็ดสิบจังหวัดทั่วประเทศ ทำให้การกระจายของข่าวท้องถิ่นที่ได้รับการนำเสนอจึงไม่สามารถเป็นไปได้อย่างทั่วถึง ข่าวระดับท้องถิ่นที่ได้รับการนำเสนอส่วนใหญ่อีกจะเป็นข่าวเกี่ยวกับจังหวัดใหญ่ ในท้องถิ่นเท่านั้นเอง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สร้างแผนภาพแสดงการไหลของข่าว ในรายการข่าวโทรทัศน์ภาคค่ำ จากผลที่ได้จากการศึกษานี้ ดังนี้

แผนภาพที่ 1 ลักษณะการไหลของข่าวสารรายการข่าวโทรทัศน์ภาคค่ำของไทย

ด้วยเหตุนี้ ลักษณะการกระจายของข่าวสารที่ปรากฏในรายการข่าวโทรทัศน์ภาคค่ำของสถานีโทรทัศน์แม่ข่ายที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ที่จัดส่งสัญญาณแพร่ภาพไปยังเกือบทุกพื้นที่ภายในประเทศ จึงมีลักษณะการกระจายของข่าวสารอย่างไม่สมคุลย์ แม้ว่าแต่ละสถานีจะพยายามหาหน้าที่เป็นสถานีโทรทัศน์แห่งชาติ กระจายการเสนอข่าวระดับชาติเป็นจำนวนมาก แต่ก็ตาม แต่การเสนอข่าวระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวกับท้องถิ่นต่างๆ นั้นยังเป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง และมีปริมาณน้อยกว่าข่าวระดับเมืองหลวงมาก

อาจกล่าวโดยสรุป เกี่ยวกับข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาี้ในด้านกาไหลของข่าวสารในรายการข่าวโทรทัศน์ภาคค่ำว่า เป็นไปในลักษณะการไหลจากส่วนกลางหรือ เมืองหลวงไปสู่ส่วนภูมิภาคเป็นส่วนใหญ่ มีข่าวจนวนน้อยมากที่เป็นกาไหลของข่าวท้องถิ่นสู่เมืองหลวงหรือท้องถิ่นสู่ท้องถิ่นด้วยกันเอง กระจายการแพร่ภาพข่าวท้องถิ่นจากสถานีโทรทัศน์แม่ข่ายในกรุงเทพมหานคร

จึงไม่เป็นน่าแปลกใจเลย ที่เรามักจะได้ยินอยู่เสมอว่ากรุงเทพฯ คือประเทศไทย เพราะแม้แต่การศึกษาในด้านชาวทรทัศน์ภาคค่า ก็พบลักษณะดังกล่าว นั่นคือ ชาวจำนวนมากที่ได้รับการนำเสนอ ต่างเป็นชาวที่มีสถานที่เกิดชวในเขตเมืองหลวง หรือแม้ก็เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือวิศุระดับเมืองหลวง และไม่เป็นเรื่องผิดปกติ หากเราจะพบว่าคนในท้องถิ่นตระหนักถึงความสำคัญหรือปัญหาของเมืองหลวง มากกว่าท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัยมาเกือบตลอดชีวิต เพราะชาวที่พวกเขาได้รับจากรายการชาวทรทัศน์ภาคค่า มักจะเป็นเรื่องของคนในเมืองหลวงมากกว่าชาวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขา หรือคนในท้องถิ่นอื่น ๆ นั้นเอง

ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดตามทฤษฎีการครอบงำของสื่อมวลชน ความที่กล่าวโดยสังเขปไปแล้วในข้อแรก ผลที่ตามมาคือ ผู้ชมในท้องถิ่นต้องพึ่งพาองค์การภายนอก หรือถูกควบคุมมาจากเบื้องบน ทำให้เกิดสังคมแบบพึ่งพาที่ท้องถิ่นต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากรัฐบาลหรือจากเมืองหลวง ขณะเดียวกันก็เกิดลักษณะการควบคุมจากส่วนกลาง หรือการบริหารแบบ "รวมศูนย์" นั้นเอง

3. การสื่อสารเพื่อการพัฒนา

ผลที่ได้จากการศึกษานี้ แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาของชาวภายในประเทศของสถานีทรทัศน์แม่ช่าย ยังไม่สอดคล้องและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาตนเองอย่างแท้จริง อันมีสาเหตุหลักมาจากการกระจายของชาวที่ได้รับการนำเสนอยังไม่ทั่วถึง คือ ไม่สามารถครอบคลุมชาวเกี่ยวกับทุกท้องถิ่นได้ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากมีความยาวในการนำเสนอชาวท้องถิ่นน้อยเกินกว่าจะเสนอชาวที่สำคัญ ของแต่ละท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ สถานีทรทัศน์แม่ช่ายก็มุ่งเสนอชาวประเภท ชาวการเมืองเป็นหลัก มีความยาวถึงร้อยละ 37.25 ของความยาวชาวทั้งหมด ในขณะที่นำเสนอชาวพัฒนาที่มีความยาวร้อยละ 20.07 ชาวเศรษฐกิจมีความยาวร้อยละ 8.86 และชาววัฒนธรรมมีความยาวน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 0.90 ของความยาวชาวทั้งหมดเท่านั้นเอง

การสื่อสารเพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเองนั้น เนื้อหาของชาวที่ได้รับการนำเสนอมีความสำคัญ ทั้งด้านประเภทของเนื้อหา ความยาว และความใกล้ชิดของเนื้อหา นั่นคือควรจะมีคุณสมบัติทั้งในด้านประเภทของเนื้อหา ระยะเวลาอย่างยิ่ง เนื้อหาที่สอดคล้องหรือสนับสนุนการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านชาวการเมือง ชาวพัฒนา ชาวสังคม และ

ชาววัฒนธรรม ของแต่ละท้องถิ่นในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ตระหนักถึงความสำคัญของตนเอง มีความคิดริเริ่มในการพัฒนาตนเอง ให้สามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ในระดับรัฐบาลควรจะได้มีการวางนโยบายการสื่อสารของชาติ เพื่อใช้เป็นหลักในการจัดสรรการใช้ทรัพยากรด้านสื่อมวลชนของรัฐบาล ให้ดำเนินงานในด้านการส่งเสริมความรู้ การให้ข่าวสาร และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาตนเองของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และควบคุมให้เกิดความสมดุลย์ในด้านการเสนอข่าวสารในแต่ละระดับ
2. สถานีโทรทัศน์แม่ข่ายแต่ละแห่งควรคำนึงผลประโยชน์ของชาติให้มาก นอกเหนือจากผลประโยชน์ด้านกำไรจากธุรกิจ โดยการเสนอข่าวที่สนับสนุนต่อการพัฒนาตนเองและการพัฒนาประเทศ ขณะเดียวกันควรจะมีการกระจายการเสนอข่าวสาร
3. ควรมีการศึกษาต่อไปในประเด็นเดียวกันนี้ ในสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ เพื่อศึกษาภาพรวมของการไหลของข่าวสารของแต่ละสื่อ นอกจากนั้น ควรศึกษาในด้านผลกระทบของเนื้อหาข่าวที่ได้รับการนำเสนอต่อผู้รับสาร ในเชิงเปรียบเทียบระหว่างผู้ชมในเมืองหลวง กับผู้ชมในท้องถิ่นที่ห่างไกล และศึกษากระบวนการผลิตข่าวเพื่อทราบสาเหตุที่ทำให้เกิดลักษณะการเสนอข่าวอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เพื่อให้เห็นกระบวนการไหลของข่าวในสื่อมวลชนของไทยอย่างครบวงจร